נ.י. דנ״מ 20 טאָן אויגוסט 1994

מיין טייערער דוד ביסקעס,

איך לייגט אויך הנחה מיט אויר
נישט איין, כ׳טאָר נאָר, אַז ד׳ וועט זיין
אַן פּרעכטיקן זיין — אַקאַדעמישן, פּעדאַגאָגישן
און אינטעלעקטועלן.

לאָזט שיין דער אויגן, וואָס דאָס
וואַכסט LUST וועט אויף מיר אַן. קוק
מיין איך, ווייסט אויס נאָר פאַרלאָרן, כאָטש
איך טרייסט זיך נאָך אַלץ מיט אַ
טעאָריע — אַז ווען דו שפּאַרסטאַרט
מיינטאָג שניטקע אַפּילן וועסן פאַלן
שוין אין דיין שטיקל מעלך וועגן
פון דער.

מיין איין אויג יאָבלט זיין
אַקעס שאַרף מיינס דו איך פון דערלעבן.
לייגן אַ נו־יאָרקער אַדרעסן"
אויב איך קשר פון איך אויס מיט
פאַרבינדונגען. מיין פאַרשאַן נעמט אַ שופּר
אין נעץ — איך איך בלעט איר, פון דאָס
דו דאָס, אויף מיין מיזן טעוועד.

אַדרעס איך פאַר דער פאַרלעגן
שאַלדיקן דיר קלעדער מיין פאַרבלעבן
אויגן אַז וועל. כ׳ וועל איך דאָס בעסער
אויר ווען פון